

Suport majoritari dels partits a l'editorial conjunt de la premsa de paper en defensa de l'estatut

El tripartit i CiU diuen que és un exemple d'unitat · Els diaris afirmen que 'hi ha en joc els pactes profunds que han fet possible els trenta anys més virtuosos de la història d'Espanya'

Els representants de la majoria dels partits ha expressat el suport a la iniciativa de dotze diaris de paper del Principat de Catalunya, que vol emfasitzar el malestar que suposaria una imminent sentència molt desfavorable del constitucional espanyol contra l'estatut. Els partits del govern i CiU diuen que és un exemple d'unitat que cal traslladar a l'àmbit polític.

L'editorial, una iniciativa sense precedents, vol emfasitzar el malestar que suposaria una imminent sentència molt desfavorable del constitucional espanyol contra l'estatut. Els partits del govern i CiU diuen que és un exemple d'unitat que cal traslladar a l'àmbit polític.

Montilla ho considera una 'iniciativa històrica'

El president de la Generalitat [ha agraït](#) el gest a la premsa i als mitjans i entitats que s'han adherit a l'editorial conjunt. José Montilla ha dit que se sentia 'identificat' amb el contingut del text, el qual ha rebut 'amb satisfacció' i ha qualificat 'd'iniciativa històrica'.

'Reflecteix perfectament l'àmplia unitat que hi ha a la societat catalana en la defensa de l'estatut i de la via institucional per expressar els desitjos i aspiracions del país', ha dit Montilla. Per la seva banda, el president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, ha reconegut haver llegit 'amb interès' l'editorial i ha dit que el respectava.

El tripartit i CiU diuen que és un exemple d'unitat

El president de CiU, Artur Mas, ha dit que el constitucional hauria de prendre nota d'aquesta iniciativa i ha apuntat que 'no s'entendria que dotze diaris de tendència tants diferents es posin d'acord i els partits catalans no ho fessin en una estratègia conjunta que estigui a l'alçada de les expectatives del país'. Mas també ha anunciat que demanaria per carta a José Montilla que convoqui els partits catalans a una reunió per definir una resposta quan hi hagi la sentència del constitucional.

Per la seva banda, el PSC ha agraït a la premsa catalana el 'gest extraordinari i sense precedents' que han fet amb aquest editorial i considera que això 'subratlla fins a quin punt el president de la Generalitat va parlar diumenge passat en nom de Catalunya'.

El portaveu d'ERC al congrés espanyol, Joan Ridao, ha valorat la iniciativa dels diaris i creu que és necessari estendre aquest front comú a la política i que tots els partits de Catalunya donin la mateixa 'resposta unitària' també a Madrid perquè convé que 'el govern espanyol, les institucions i els partits espanyols sàpiguen que des de Catalunya demanem el màxim respecte'. Ridao nega que l'acord dels diaris sigui 'una pressió ni intent d'intimidat' el tribunal, quan la 'dreta mediàtica' fa campanya en contra obertament.

El conseller d'Interior i president d'ICV, Joan Saura, s'ha felicitat de la iniciativa. Saura, en un moment de la seva intervenció davant de la Comissió de Justícia del Parlament, creu que es tracta d'una iniciativa 'molt positiva', perquè 'reflecteix no només l'opinió de la majoria de partits polítics', sinó també és 'un reflex del que avui pensa la societat catalana'. Saura ha agraït als mitjans aquesta iniciativa i que 'siguin conscients que aquest és un moment polític delicat'.

Més reaccions

Els sindicats UGT, CC OO i USOC també han donat suport a l'editorial i han demanat respecte per l'estatut. Josep Maria Álvarez, secretari general d'UGT de Catalunya, ha dit que la iniciativa dels diaris en paper recollia el sentiment de 'la immensa majoria de la societat catalana' i ha proposat que sindicats i entitats socials convoquin un acte unitari a favor del ple desenvolupament de l'estatut. Per la seva banda, CC OO ha alertat de les 'frustracions i incomprensions' que generaria una sentència negativa del Tribunal Constitucional perquè, segons el seu parer, causaria més desafecció política.

Per la seva banda, la plataforma Sobirania i Progrés també s'ha pronunciat sobre l'editorial conjunt amb un comunicat que duu per títol 'Per la dignitat de Catalunya: autodeterminació'. Segons la plataforma, 'no tots els mitjans catalans han exhibit la mateixa fermesa davant anteriors retallades' i insisteix que 'les úniques respostes raonables i realistes a la sentència del TC espanyol seran aquelles que estiguin basades, com a mínim, en la defensa del dret a l'autodeterminació'.

La dignitat de Catalunya

26/11/09 02:00 -

Després de gairebé tres anys de lenta deliberació i de contínues maniobres tàctiques que han malmès la seva cohesió i han erosionat el seu prestigi, el Tribunal Constitucional pot estar a punt d'emetre sentència sobre l'Estatut de Catalunya, promulgat el 20 de juliol del 2006 pel Cap de l'Estat, el rei Joan Carles, amb e següent encapçalament: «Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat, els ciutadans de Catalunya han ratificat en referèndum i Jo vinc a sancionar la llei orgànica següent». Serà la primera vegada des de la restauració democràtica de 1977 que l'Alt Tribunal es pronuncia sobre una llei fonamental ratificada pels electors. L'expectació és alta.

“ No som davant d'una societat feble, prostrada i disposada a assistir impassible al menyscapte de la seva dignitat

L'expectació és alta i la inquietud no és escassa davant l'evidència que el Tribunal Constitucional ha estat empès pels esdeveniments a actuar com una *quarta cambra*, confrontada amb el Parlament de Catalunya, les Corts Generals i la voluntat ciutadana lliurement expressada a les urnes. Repetim, es tracta d'una situació inèdita en democràcia. Hi ha, no obstant, més motius de preocupació. Dels dotze magistrats que componen el tribunal, només deu podran emetre sentència, ja que un (Pablo Pérez Tremps) està recusat després d'una espessa maniobra clarament orientada a modificar els equilibris del debat: i un altre (Roberto García-Calvo) ha mort. Dels

Editorial conjunt

L'editorial, reproduït aquí sota, l'han publicat El Periódico, La Vanguardia, l'Avui, El Punt, el Segre, el Diari de Girona, Regió 7, el Diari de Terrassa, La Mañana, El 9Nou, el Diari de Sabadell i el Diari de Tarragona.

'La dignitat de Catalunya'

Després de gairebé tres anys de lenta deliberació i de contínues maniobres tàctiques que han malmès la seva cohesió i han erosionat el seu prestigi, el Tribunal Constitucional pot estar a punt d'emetre sentència sobre l'Estatut de Catalunya, promulgat el 20 de juliol del 2006 pel cap de l'Estat, el rei Joan Carles, amb el següent encapçalament: «Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat, els ciutadans de Catalunya han ratificat en referèndum i Jo vinc a sancionar la llei orgànica següent». Serà la primera vegada des de la restauració democràtica de 1977 que l'alt tribunal es pronuncia sobre una llei fonamental ratificada pels electors. L'expectació és alta.

L'expectació és alta i la inquietud no és escassa davant l'evidència que el Tribunal Constitucional ha estat empès pels esdeveniments a actuar com una *quarta Cambra*, confrontada amb el Parlament de Catalunya, les Corts Generals i la voluntat ciutadana lliurement expressada a les urnes. Repetim, es tracta d'una situació inèdita en democràcia. Hi ha, no obstant, més motius de preocupació. Dels 12 magistrats que componen el tribunal, només 10 podran emetre sentència, ja que un (Pablo Pérez Tremps) està recusat després d'una espessa maniobra clarament orientada a modificar els equilibris del debat, i un altre (Roberto García-Calvo) ha mort. Dels 10 jutges amb dret a vot, quatre continuen en el càrrec després del venciment del seu mandat, com a conseqüència del sòrdid desacord entre el Govern i l'oposició sobre la renovació d'un organisme definit recentment per José Luis Rodríguez Zapatero com el «cor de la democràcia». Un cor amb les vàlvules obturades, ja que només la meitat dels seus integrants estan avui lliures de contratemps o de pròrroga. Aquesta és la cort de cassació que està a punt de decidir sobre l'Estatut de Catalunya. Per respecte al tribunal –un respecte sens dubte superior al que en diverses ocasions aquest s'ha mostrat a si mateix–, no farem més al·lusió a les causes del retard de la sentència.

Avanç o retrocés

La definició de Catalunya com a nació al preàmbul de l'Estatut, amb la consegüent emanació de *símbols nacionals* (¿que potser no reconeix la Constitució, al seu article 2, una Espanya integrada per regions i nacionalitats?); el dret i el deure de conèixer la llengua catalana; l'articulació del Poder Judicial a Catalunya, i les relacions entre l'Estat i la Generalitat són, entre altres, els punts de fricció més evidents del debat, d'acord amb les seves versions, ja que una part significativa del tribunal sembla que està optant per posicions irreductibles. Hi ha qui torna a somiar amb cirurgies de ferro que tallin de soca-rel la complexitat espanyola. Aquesta podria ser, lamentablement, la pedra de toc de la sentència.

No ens confonguem, el dilema real és avanç o retrocés; acceptació de la maduresa democràtica d'una Espanya plural, o el seu bloqueig. No només estan en joc aquest o aquell article, està en joc la mateixa dinàmica constitucional: l'esperit de 1977, que va fer possible la pacífica transició. Hi ha motius seriosos per a la preocupació, ja que podria estar madurant una maniobra per transformar la sentència sobre l'Estatut en un verdader tancament amb pany i forrellat institucional. Un enroc contrari a la virtut màxima de la Constitució, que no és sinó el seu caràcter obert i integrador. El Tribunal Constitucional, per tant, no decidirà únicament sobre el plet interposat pel Partit Popular contra una llei orgànica de l'Estat (un PP que ara es reaproxima a la societat catalana amb discursos constructius i actituds afalagadores).

Els pactes obliguen

L'alt tribunal decidirà sobre la dimensió real del marc de convivència espanyol, és a dir, sobre el més important llegat que els ciutadans que van viure i van protagonitzar el canvi de règim a finals dels anys 70 transmetran a les joves generacions, educades en llibertat, plenament inserides en la complexa supranacionalitat europea i confrontades als reptes d'una globalització que relativitza les costures més rígides del vell Estat nació. Estan en joc els pactes profunds que han fet possible els 30 anys més virtuoses de la història d'Espanya. I arribats a aquest punt és imprescindible recordar un dels principis vertebradors del nostre sistema jurídic, d'arrel romana: *Pacta sunt servanda*. Allò pactat obliga.

Hi ha preocupació a Catalunya i cal que tot Espanya ho sàpiga. Hi ha alguna cosa més que preocupació. Hi ha un creixent atipament per haver de suportar la mirada irada dels que continuen percebent la identitat catalana (institucions, estructura econòmica, idioma i tradició cultural) com el defecte de fabricació que impedeix a Espanya assolir una somiada i impossible uniformitat. Els catalans paguen els seus impostos (sense privilegi foral); contribueixen amb el seu esforç a la transferència de rendes a l'Espanya més pobre; afronten la internacionalització econòmica sense els quantiosos beneficis de la capitalitat de l'Estat; parlen una llengua amb més marge demogràfic que el de diversos idiomes oficials a la Unió Europea, una llengua que, en lloc de ser estimada, resulta sotmesa tantes vegades a un obsessiu escrutini per part de l'espanyolisme oficial, i acaten les lleis, per descomptat, sense renunciar a la seva pacífica i provada capacitat d'aguant cívic. Aquests dies, els catalans pensen, sobretot, en la seva dignitat; convé que se sàpiga. Som en vigílies d'una resolució molt important. Esperem que el Constitucional decideixi atenent les circumstàncies específiques de l'assumpte que té entre mans –que no és sinó la demanda de millora de l'autogovern d'un vell poble europeu–, recordant que no existeix la justícia absoluta, sinó només la justícia del cas concret, raó per la qual la virtut jurídica per excel·lència és la prudència. Tornem a recordar-ho: l'Estatut és fruit d'un doble pacte polític sotmès a referèndum.

Solidaritat catalana

Que ningú es confongui, ni malinterpreti les inevitables contradiccions de la Catalunya actual. Que ningú erri el diagnòstic, per molts que siguin els problemes, les desafeccions i les contrarietats. No som davant d'una societat feble, postrada i disposada a assistir impassible al deteriorament de la seva dignitat. No desitgem pressuposar un desenllaç negatiu i confiem en la probitat dels jutges, però ningú que conegui Catalunya posarà en dubte que el reconeixement de la identitat, la millora de l'autogovern, l'obtenció d'un finançament just i un salt qualitatiu en la gestió de les infraestructures són i continuaran sent reclamacions tenaçment plantejades amb un amplíssim suport polític i social. Si és necessari, la solidaritat catalana tornarà a articular la legítima resposta d'una societat responsable.

Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)